

Huyền Ảo

Mới lớn lên trăng đã thẹn thò
Thơm như tình ái của nị cô
Gió say lướt lướt trong màu sáng
Hoa với tôi đều cảm động sơ.

Đang khi màu nhiệm phủ ban đêm
Có thứ gì rơi giữa khoảng im.
-- Rơi từ thượng tầng không khí xuống --
Tiếng vang nhẹ nhẹ dội vào tim.

Tôi với hồn hoa vẫn nín thinh
Ngấm ngầm trao đổi những ân tình
Để thêm ấm áp nguồn tơ tưởng
Để bóng trời khuya bớt giạt mình.

Từ đầu canh một đến canh tư,
Tôi thấy trăng mơ biến hóa như
Hương khói ở đâu ngoài xứ mộng
Cứ là mỗi phút mỗi nên thơ.

Ánh trăng mỏng quá không che nổi
Những vẻ xanh xao của mặt hồ
Những nét buồn buồn tơ liễu rủ;
Những lời năn nỉ của hũ vô.

Không gian đầy đặc toàn trăng cả:
Tôi cũng trăng mà nàng cũng trăng.
Mỗi ảnh mỗi hình thêm phiêu diêu
Nàng xa tôi quá ! nói nghe chẳng ?